

[Kyød.]

gende Styrke og fuld Ret har rejst Krav om. Dermed skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til det høje Ting.

Christmas Møller: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, og Forslaget om Regulering af Svineproduktionen — den højtærede Formand har jo givet Tilladelse til, at der ogsaa gøres Bemærkninger derom — bygger, som ogsaa omtalt af den højtærede Landbrugsminister, paa Landbokommissionens Indstilling af 24. Juli 1935. Saaledes som de to Forslag er forelagt her, gaar de næsten Ord til andet ud paa det, som er foreslaaet af den paagældende Kommission, blot med de Ændringer, der er sket efter Samtale med Partiernes Ordførere. Det er fuldkommen oplagt, at naar Det konservative Folkepartis Repræsentanter, det ærede Medlem Hr. Fibiger, det ærede Medlem Hr. Korsgaard og jeg, har underskrevet denne Indstilling, staar ogsaa mit Parti bag den, og saa er de to Lovforslag sikre paa baade i dette og det andet høje Ting at faa Partiets Stemmer.

I Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) angaaende eventuelle Ændringer, vil jeg gerne sige — og deri vil det ærede Medlem naturligvis være enig med mig —, at Ændringer kan kun ske, hvis samtlige Underkrivere er enige med Landbrugsministeren derom, men jeg og mit Parti er naturligvis villige til at drøfte eventuelle Ændringer med det ærede Medlem og Medlemmer af andre Partier.

Der kan altsaa ikke herske den fjerreste Tvivl om, at de to Lovforslag i Løbet af meget kort Tid vil være Lov i Landet. Naar man siger, at disse Love kunde man have faaet for længe siden, naar den højtærede Statsminister, som jo for Tiden, har man vel Lov til at sige, forfølges af en Række Uheld, siger, at det er Oppositionen i Landstinget, som er Skyld i, at man ikke har faaet en Kornordning tidligere, og naar den højtærede Statsminister og Regeringspressen taler om, at det er Landstingets Skyld, at man ikke har faaet Ordninger paa disse Omraader, saa maa man virkelig have Lov til at sige til den højtærede Statsminister: Var det ikke det høje Landsting, som sluttede med Vedtagelsen af en Kornordning? Og saa maa man virkelig have Lov til at sige til den højtærede Statsminister og til hans Landbrugsminister: Kom bare an med en Smørordning, vi skal nok gøre, hvad vi

kan for at forbedre den i Landstinget, for vi er sikre paa, at det trænger den i hvert Fald til! De højtærede Ministre skal saamænd ikke være bange. Lad os prøve, om det virkelig er Oppositionens og Landstingets Skyld! Naar Statsministeren har søgt at skyde Skylden paa Landstinget i denne Sag, viser det blot, at Statsministeren har en daarlig Samvittighed, og det forstaar jeg i og for sig godt.

Hvis man spørger mig, om den Overenskomst, der foreligger, altsaa Indstillingen af 24. Juli, som de to ærede foregaaende Talere har gennemgaaet, og som jeg ogsaa gerne vil gøre et Par Bemærkninger om, tilfredsstillende er, saa svarer jeg naturligvis blankt nej. Hvis man spørger, om den Kornpris, man herved faar, tilfredsstillende er, svarer jeg naturligvis ogsaa nej, thi det er jo ligetil, at naar Det konservative Folkeparti, som jo alligevel kan notere, at man i Frihandelslandet Danmark nu gennemfører en Korntold, har fremsat Forslag om en Kornpris paa 15 Kr., saa er vi ikke tilfreds med 13, 12 og 11½ Kr.; naar Venstre og Konservative enedes i Landstinget om en Enhedspris paa 13 Kr., er vi naturligvis ikke tilfreds med det her foreslaaede, men med det, der, for at bruge en almindelig Vending, er betalt for det — dermed mener jeg, hvad der i øvrigt staar i Overenskomsten, det skal jeg senere komme til —, havde det virkelig været Synd at lade Lejligheden til at faa denne Afgift gennemført gaa fra sig.

Den konservative Toldpolitik og den konservative Kornpolitik kan unægtelig notere Fremskridt siden Sommeren og Efteraaret 1932, da det ærede Medlem Hr. Ulrich førte sin Valgkampagne paa Kornet. Man kan næsten blive helt overvældet af disse Fremskridt. Naar den højtærede Handelsminister forleden ved et Møde sagde, at vi skulde have haft Protektionisme her i Landet for 30 Aar siden, føler man Trang til at sige til den højtærede Handelsminister: Det er meget godt med Omvendelsen, men bliv nu endelig ikke mere omvendt end vi andre! For at man skulde have haft Protektionisme i Frihandelsperioden fra Slutningen af Halvfemserne til Krigens Udbrud og noget derefter, Protektionisme ikke i den Forstand, at der skulde være en og anden lille Beskyttelse, men virkelig Protektionisme . . . nej, der tror jeg nu alligevel, den højtærede Handelsminister overtøler paa en saadan Maade, at han næsten ikke kan være det bekendt.

Nej, den Overenskomst, der foreligger, er naturligvis ikke tilfredsstillende for os.